Sygn. akt: KIO 898/24

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 03.04.2024 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:Krzysztof Sroczyński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron oraz uczestników postępowania odwoławczego w dniu 3 kwietnia 2024 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 18 marca 2024 r. przez wykonawcę B.N. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą NOWAK Transport B.N. w Świerklańcu w postępowaniu prowadzonym przez Gminę Wałbrzych – Miasto na prawach powiatu - Zarząd Dróg, Komunikacji i Utrzymania Miasta w Wałbrzychu

postanawia:

1.umarza postępowanie odwoławcze,

2.nakazuje zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz Odwołującegokwoty 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy), tytułem zwrotu kwoty uiszczonej tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:……

Sygn. akt KIO 898/24

Uzasadnienie

Gmina Wałbrzych – Miasto na prawach powiatu - Zarząd Dróg, Komunikacji i Utrzymania Miasta w Wałbrzychu (dalej: „Zamawiający") prowadzi na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm., dalej: „ustawa Pzp" lub „Pzp") w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest *pn. „Świadczenie usług przewozowych w zakresie regularnego przewozu osób na liniach komunikacyjnych miejskich", nr referencyjny: DU.260.42.2023* (dalej „Postępowanie").

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 3 stycznia 2024 r. pod numerem 00003826-2024.

Szacunkowa wartość zamówienia, jest wyższa od kwot wskazanych w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp

Dnia 18 marca 2024 r. wykonawca B.N. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą NOWAK Transport B.N. w Świerklańcu (dalej: „Odwołujący") wniósł odwołanie wobec niezgodnej z przepisami Ustawy czynności polegającej na zmianie treści specyfikacji warunków zamówienia i projektowanych postanowień umowy, wobec niezgodnego z przepisami Ustawy zaniechania modyfikacji specyfikacji warunków zamówienia i projektowanych postanowień umowy w sposób odpowiadający treści udzielonych wyjaśnień do specyfikacji warunków zamówienia i projektowanych postanowień umowy.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie

1.art. 99 ust. 1 PZP, art. 433 ust. 3 PZP oraz art. 16 ust. 2 PZP, art. 3531 k.c., w zw. z art. 8 ust. 1 PZP, poprzez: zmianę treści SWZ (w Piśmie z dnia 06.03.2024 r.) wprowadzającą wyłącznie do projektu umowy dzierżawy zasadę, że to „wydzierżawiający" odpowiada za brak dostępności dla „dzierżawcy" paliwa wodorowego na terenie Wałbrzycha, podczas gdy jednocześnie w trybie wyjaśnień do SWZ (w odpowiedzi na pytanie 46 w Piśmie z dnia 06.03.2024 r.) wprowadzono zasadę braku odpowiedzialności „wykonawcy" za niewykonanie przedmiotu zamówienia polegającego na świadczeniu usług przewozowych, jeśli niewykonanie wynika z braku możliwości tankowania paliwa wodorowego – co łącznie wprowadza niejednoznaczność opisu przedmiotu zamówienia i warunków jego realizacji oraz niejasność co do okoliczności mającej wpływ na przygotowanie oferty w postępowaniu, a to co do tego czy wykonawca nie odpowiada za brak realizacji usług wynikający z niedostępności paliwa wodorowego; czy tylko wyłączona została jego odpowiedzialność z tego tytułu w ramach zobowiązań wynikających z umowy dzierżawy, a zatem tylko w odniesieniu do zapłaty czynszu; obarczenie odpowiedzialnością wykonawcy za okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi zamawiający; naruszenie zasady swobody umów, polegające na wykorzystaniu pozycji zamawiającego i nałożeniu na wykonawcę odpowiedzialności za niewykonanie umowy będące skutkiem okoliczności wykraczających poza te, na

które ma wykonawca ma wpływ realizując zamówienie;

2.art. 137 ust. 2 PZP, art. 16 pkt 2 PZP, poprzez brak formalnej zmiany projektowanych postanowień umowy na świadczenie usług przewozowych, w zakresie nowych warunków realizacji zamówienia wynikających z udzielonej w dniu 6 marca 2024 r. odpowiedzi na pytanie nr 46, dotyczących braku odpowiedzialności wykonawcy z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy,

w przypadku braku możliwości tankowania autobusów wodorem;

3.art. 433 pkt 3 PZP, art. 16 pkt 3 PZP w zw. z art. 3531 k.c. w zw. z art. 8 ust. 1 PZP poprzez zobowiązanie wykonawcy (dzierżawcy w umowie dzierżawy) do zapewnienia pojazdów zastępczych w przypadku wyłączenia z ruchu pojazdów stanowiących przedmiot dzierżawy,

w całości (14 lub 20) lub w części, pomimo tego, że pula wymaganych przez Zamawiającego 62 pojazdów (w tym pojazdy rezerwowe), nie jest wystarczająca aby w krótkim czasie zapewnić zastępstwo dla 14 lub 20 pojazdów wyłączonych z ruchu na skutek niedostępności paliwa wodorowego.

W związku z powyższym żądania, jakie postawił Odwołujący to uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu modyfikacji specyfikacji warunków zamówienia projektowanych postanowień umowy, stosownie do wskazań zawartych w uzasadnieniu odwołania tj.

1. zobowiązanie Zamawiającego do zmiany projektowanych postanowień umownych, w zgodzie z treścią udzielonej przez Zamawiającego odpowiedzi na pytanie nr 46 w Piśmie Zamawiającego z dnia 6 marca 2024 r., poprzez wprowadzenie do projektu umowy na świadczenie usług, analogicznych do wprowadzonych do umowy dzierżawy, następujących postanowień:

„1. Wykonawca nie będzie ponosił odpowiedzialności w przypadku udokumentowanego przez Wykonawcę braku możliwości tankowania autobusów wodorowych w Wałbrzychu na stacji Orlen S.A. lub na mobilnej stacji tankowania pojazdów udostępnionej przez Orlen S.A.

2. Postanowienie ust. 1 w zakresie w jakim dotyczy mobilnej stacji tankowania obejmuje jedynie okres przed udostępnieniem przez Orlen S.A. docelowej stacji tankowania wodoru w Wałbrzychu.

3. Postanowienia ust. 1 nie będą miały zastosowania, gdy na terenie Wałbrzycha i/lub gmin na terenie których wykonywane są przewozy będzie możliwość zatankowania wodoru u innego dostawcy niż Orlen S.A." (zarzut 1 i 2)

2. zobowiązanie Zamawiającego do zmiany projektowanych postanowień umownych, w zakresie § 7 ust. 6 zdanie ostatnie umowy dzierżawy w ten sposób, że wykonanie obowiązku zapewnienia pojazdu zastępczego będzie również mogło być zrealizowane poprzez wykorzystanie pojazdów spoza podstawowej puli 62 pojazdów wymaganych przez Zamawiającego, o ile pojazdy te będą spełniać minimalne parametry przewidziane w Załączniku nr 1 do umowy użyczenia, o której mowa w §14 ust. 1 lit b projektu umowy na świadczenie usług przewozowych. (zarzut 3)

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał, że ma interes w rozstrzygnięciu niniejszego postępowania odwoławczego na jego korzyść, ponieważ jest jako podmiot świadczący usługi komunikacji miejskiej zainteresowany złożeniem oferty a nadto w wyniku naruszenia przez Zamawiającego wskazanych wyżej przepisów Ustawy może ponieść szkodę, wyrażającą się w szczególności brakiem możliwości ubiegania się o udzielenie zamówienia na niekorzystnych dla wykonawcy warunkach lub realizacji zamówienia na warunkach odbiegających od stanu równowagi kontraktowej stron.

Odwołujący wskazał, że przedmiotem zamówienia jest świadczenie usług przewozowych w zakresie regularnego przewozu osób na liniach komunikacyjnych miejskich. Wykonywanie przedmiotu umowy wedle wymagań Zamawiającego wymaga wykorzystania 42 pojazdów znajdujących się w dyspozycji wykonawcy oraz 20 pojazdów elektrycznych zasilanych wodorem udostępnionych przez Zamawiającego na podstawie umowy dzierżawy zawartej z wykonawcą.

W okresie przejściowym do czasu udostępnienia pełnej liczby 20 pojazdów wodorowych, wykonawca korzysta z 6 pojazdów udostępnionych przez Zamawiającego na podstawie umowy użyczenia.

W specyfikacji warunków zamówienia (z uwzględnieniem zmian i wyjaśnień), Zamawiający wskazał, że pojazdy elektryczne zasilane wodorem będą mogły być tankowane na mobilnej stacji tankowania wodoru, jaką ma udostępnić Orlen S.A. wykonawcy realizującemu zamówienie (w okresie przejściowym do czasu otwarcia docelowej stacji tankowania) a następnie docelowo na publicznej stacji tankowania wodoru, jaka ma powstać w Wałbrzychu, wedle zapewnień Orlen S.A., przytaczanych przez Zamawiającego.

Odwołujący podkreślił, że kwestia stacji tankowania wodoru (różnych jej aspektów) była przedmiotem pytań czy

wniosków o wyjaśnienia SWZ, a także w częściowym zakresie odwołań dotyczących pierwotnej treści SWZ. Dopiero jednak w dniu 6 marca 2024 r. Zamawiający odpowiadając na pytanie nr 46 cz. 2 (strona 8 i 9 Pisma Zamawiającego z dnia 6 marca 2024 r.) zdecydował się zmodyfikować warunki realizacji zamówienia wprowadzając postanowienia dotyczące odpowiedzialności, związanej z brakiem dostępności paliwa wodorowego, na stacji (mobilnej i docelowej) Orlen S.A. Zamawiający zapewne kierował się takimi okolicznościami na brak powszechnej dostępności paliwa wodorowego oraz nałożony na wykonawcę obowiązek wykorzystania autobusów zasilanych wodorem, z nałożeniem obowiązku wykonania określonej liczby wozokilometrów tymi autobusami (§14 ust. 3 projektu umowy).

Na pytanie: *„Prosimy o potwierdzenie, że niewykonanie wozokilometrów z uwagi na brak paliwa wodorowego będzie traktowane jako niewykonanie z przyczyn nieleżących po stronie wykonawcy”* Zamawiający odpowiedział m.in.: *„Wykonawca nie będzie ponosił odpowiedzialności w przypadku udokumentowanego przez Wykonawcę braku możliwości tankowania autobusów wodorowych w Wałbrzychu na stacji PKN ORLEN z uwzględnieniem zmienionego §7 projektu umowy dzierżawy (zmiana z 6.03.2024 r.).”*

Powyższe stanowisko w ocenie Odwołującego co do zasady należałoby uznać za modyfikację projektowanych warunków umowy na realizację zamówienia publicznego obejmującego usługi przewozowe, lecz odwołanie się w tej modyfikacji do wprowadzanych jednocześnie zmian w § 7 projektowanej umowy dzierżawy, wprowadza do opisu przedmiotu umowy niejednoznaczność, która utrudnia określenie wszystkich okoliczności niezbędnych do sporządzenia oferty, ponieważ nie pozwala na jednoznaczne określenie ryzyk kontraktowych, nie pozwalając na stwierdzenie po czyjej stronie kontraktu jest odpowiedzialność za brak możliwości zatankowania paliwa wodorowego.

Jednocześnie z przesądzeniem przez Zamawiającego, że wykonawca nie będzie odpowiedzialny z tytułu niewykonania zamówienia w przypadku braku możliwości zatankowania pojazdów zasilanych wodorem, Zamawiający wprowadził następujące postanowienia do przedmiotu umowy dzierżawy (§ 7):

„9. Wydzierżawiający ponosi odpowiedzialność na zasadach ogólnych określonych w kodeksie cywilnym w przypadku:

1) (…).

2) braku zapewnienia przez PKN Orlen SA na terenie Wałbrzycha stacji mobilnej tankowania wodorem od dnia rozpoczęcia świadczenia usług przewozowych do czasu uruchomienia docelowej stacji tankowania wodorem,

3) braku możliwości zatankowania wodoru na mobilnej stacji tankowania,

4) braku możliwości zatankowania wodoru na docelowej stacji tankowania od momentu uruchomienia.”

Następnie w dodanych ust. 10 i 11 Zamawiający dookreślił wprowadzone zasady odpowiedzialności.

Mając na uwadze, że zasada ustalająca odpowiedzialność za brak możliwości tankowania paliwa wodorowego, po stronie Zamawiającego, została wprowadzona do umowy dzierżawy, a nie do umowy na świadczenie usług stanowiących przedmiot zamówienia, jak wynikałoby z treści odpowiedzi na pytanie 46 z dnia 6 marca 2024 r., należy uznać, że mamy do czynienia z niejednoznacznością nowego bardzo istotnego postanowienia umownego, dotyczącego odpowiedzialności. Umowa dzierżawy za swój przedmiot ma bowiem udostępnienie przez wydzierżawiającego (Zamawiającego), dzierżawcy (wykonawcy), 20 autobusów zasilanych wodorem, do używania przez dzierżawcę na potrzeby realizacji umowy na świadczenie usług. W umowie dzierżawy przedmiotem zobowiązania wydzierżawiającego jest jedynie udostępnienie autobusów i zapewnienie ich sprawności technicznej poprzez możliwość korzystania ze świadczeń gwarancyjnych producenta autobusu. Zamawiający nie uczynił przedmiotem swoich zobowiązań, jako wydzierżawiającego w umowie dzierżawy, dostaw paliwa do wydzierżawionych pojazdów.

Obecne wprowadzenie do umowy dzierżawy, że odpowiedzialność za dostępność paliwa spada na wydzierżawiającego, ogranicza tego skutek tylko w odniesieniu do zobowiązań dzierżawcy z umowy dzierżawy, do jakich należy zapłata czynszu. Sama tylko zmiana postanowień umowy dzierżawy nie ma więc wpływu na odpowiedzialność dzierżawy jako wykonawcy z umowy na świadczenie usług, w której to umowie po stronie wykonawcy istnieje zobowiązanie do należytego wykonywania usług autobusami zasilanymi wodorem.

W ocenie Odwołującego prawidłowa, niebudząca wątpliwości i niewprowadzająca niejednoznaczności, implementacja zasady o braku odpowiedzialności wykonawcy umowy na usługi przewozowe, w przypadku niedostępności paliwa wodorowego (wprowadzonej przez Zamawiającego w odpowiedzi na pytanie 46 w piśmie z dnia 06.03.2024 r.), polegałaby na wprowadzeniu tej zasady odpowiedzialności do umowy o świadczenie usług przewozowych. To bowiem warunkom tej umowy podlega wykonywanie usług przewozowych i odpowiedzialność za ich

niewykonanie. Jeśli mają być wprowadzone postanowienia umowy określające przypadki kiedy wykonawca nie odpowiada
za niewykonanie zamówienia, to w realiach przedmiotowego zamówienia należy to zrobić w umowie na świadczenie usług, a nie w umowie dzierżawy.

Przedmiotem zobowiązania dzierżawcy jest bowiem co do zasady płacenie czynszu, zatem jeśli postanowienia o uznaniu odpowiedzialności zamawiającego za przypadki braku dostępności wodoru miałyby znaleźć się wyłącznie w umowie dzierżawy i rzutować na odpowiedzialność stron tej umowy, to po stronie dzierżawcy będzie to wyłącznie skutkować brakiem obowiązku zapłaty czynszu dzierżawnego, a nadal po jego stronie będzie odpowiedzialność wykonawcy za brak wykonania usług przewozowych na skutek braku dostępności paliwa wodorowego. Zdaniem Odwołującego powyższe okoliczności uzasadniają żądanie dokonania modyfikacji SWZ poprzez wprowadzenie do projektu umowy na świadczenie usług zapisów wskazanych na wstępie odwołania.

Uzasadniając zarzut nr 3 odwołania Odwołujący podniósł, iż w piśmie z dnia 6 marca 2024 r. Zamawiający zmodyfikował treść projektowanych postanowień umownych wprowadzając następujące brzmienie §7 ust. 6 umowy dzierżawy:

„*W przypadku wyłączenia całości lub części Przedmiotu Dzierżawy z ruchu, z przyczyn nie leżących po stronie Dzierżawcy, Wydzierżawiający na wniosek Dzierżawcy, w którym uzasadni*
i udowodni, że wyłączenie przedmiotu dzierżawy nastąpiło z przyczyn nie leżących po jego stronie, obniży wysokość czynszu proporcjonalnie z uwzględnieniem czasu wyłączenia autobusu/autobusów z ruchu. Zapewnienie pojazdu zastępczego przedmiotu umowy spoczywać będzie na Dzierżawcy
w ramach posiadanego taboru.”

Odwołujący wskazał, że przedmiot umowy na świadczenie usług przewozowych ma być wykonywany łącznie 62 dwoma autobusami, z czego 20 autobusów (a do sierpnia 2025 r.
14 autobusów) to udostępnione przez zamawiającego jako wydzierżawiającego pojazdy wodorowe, objęte umową dzierżawy. Cytowane wyżej postanowienie w skrajnym przypadku (wyłączenie całości przedmiotu dzierżawy z ruchu, np. w przypadku niedostępności paliwa wodorowego) oznacza konieczność zastąpienia 14 lub 20 pojazdów pojazdami zastępczymi. Wśród wymaganych przez Zamawiającego 62 pojazdów, biorąc pod uwagę rozkłady jazdy, jedynie około 3-4 pojazdów będzie miało w danym momencie funkcję pojazdów rezerwowych, jako niewykorzystywanych na bieżące potrzeby. Zatem wykonawca wskutek założeń przyjętych przez Zamawiającego odnośnie ogólnej liczby wymaganych pojazdów, nie będzie w stanie zapewnić pojazdów zastępczych w wymaganym przez Zamawiającego wymiarze.

Można przyjąć założenie, że awarie pojazdów wodorowych nie będę pojawiać się w takim wymiarze ażeby potrzebne było zastąpienie w jednym czasie większej ilości niż 5 pojazdów (chociaż z drugiej strony pojazdy zasilane wodorem stanowią nowość na rynku polskim i trudno przewidywać skalę ich awaryjności), jednak w przypadku niedostępności paliwa, wyłączenie z ruchu dotknie
w jednym czasie całość lub prawie całość wykorzystywanych pojazdów wodorowych, stanowiących przedmiot dzierżawy. Zatem wymaganie Zamawiającego o konieczności zastąpienia wyłączonych
z ruchu pojazdów dzierżawionych wykonawcy, w przypadku niedostępności paliwa, nie jest możliwe do zrealizowania w ramach puli pojazdów przewidzianych przez Zamawiającego do realizacji przedmiotu umowy (62 pojazdy).

Zdaniem Odwołującego obowiązek zapewnienia taboru zastępczego w przypadku wyłączenia z ruchu, spowodowanego niedostępnością paliwa wodorowego, byłby możliwy do realizacji, gdyby na przykład w okresie przejściowym do czasu otwarcia docelowej stacji pojazdów wodorowych, Zamawiający dopuścił możliwość zastąpienia pojazdów wyłączonych z ruchu pojazdami o parametrach nie niższych niż przewidziane w wykazie pojazdów, stanowiących przedmiot umowy użyczenia, którą Zamawiający przewidział na okres przejściowy do czasu dostarczenia wszystkich pojazdów wodorowych.

W dniu 21 marca 2024 r., przed otwarciem rozprawy, Odwołujący złożył pisemne oświadczenie, w którym wskazał, że biorąc pod uwagę uwzględnienie przez Zamawiającego w dniu 20 marca 2024 r. zarzutu nr 1 i zarzutu nr 2 odwołania z dnia 18 marca 2024 r., cofa pozostałe zarzuty odwołania tj. zarzut nr 3 odwołania.

Dnia 29 marca 2024 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wskazał
iż dokonał zmian w zapisach Specyfikacji Warunków Zamówienia, uwzględniających częściowo odwołanie (w zakresie zarzutu pierwszego i zarzutu drugiego). Ponadto Zamawiający przedstawił stanowisko odnoszące się do treści odwołania oraz wskazał że Odwołujący wycofał odwołanie,
o czym poinformował Zamawiającego 21.03.2024 r., a także wykazywał, że odwołanie w zakresie zarzutu trzeciego zostało wniesione po terminie.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje.

Zgodnie z art. 520 ust. 1 ustawy Pzp, *odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy.*

Zgodnie z art. 521 ust. 1 ustawy Pzp Zamawiający do czasu otwarcia rozprawy może wnieść odpowiedź na odwołanie, w której zgodnie z ust. 2 tegoż przepisu ustosunkowuje się do treści odwołania, wskazuje twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub w celu odparcia wniosków i twierdzeń powołanych w odwołaniu.

Z kolei w świetle brzmienia art. 523 ust. 1 ustawy Pzp uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił do postępowania po stronie zamawiającego, może wnieść sprzeciw wobec uwzględnienia przez zamawiającego zarzutów przedstawionych w odwołaniu w całości
albo w części

W przedmiotowym postępowaniu Zamawiający uwzględnił w części zarzuty przedstawione
w odwołaniu (zarzut 1 i 2), zaś w odniesieniu do pozostałych zarzutów Odwołujący złożył skuteczne oświadczenie o ich wycofaniu. Jednocześnie w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca.

Stosownie do art. 568 pkt 3 ustawy Pzp, *Izba umarza postępowanie odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku o którym mowa w art. 522.* Zgodnie zaś z treścią art. 522 ust. 3
w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu
i wycofania pozostałych zarzutów przez odwołującego, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania po stronie wykonawcy, pod warunkiem
że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia części zarzutów. W takim przypadku zamawiający wykonuje, powtarza
lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu w zakresie uwzględnionych zarzutów.

W myśl § 13 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r.
w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą
(Dz. U. z 2020 r. poz. 2453), *skład orzekający dokonuje czynności formalnoprawnych*
i sprawdzających, o których mowa w § 1, na posiedzeniu niejawnym, i w zależności
od poczynionych ustaleń wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania odwoławczego
w przypadkach, o których mowa w art. 568 pkt 1 lub 3 ustawy Pzp.

Uwzględniając zaistniałe w przedmiotowym postępowaniu okoliczności faktyczne przywołane powyżej, Krajowa Izba Odwoławcza, działając na podstawie art. 568 pkt 3 w związku z art. 522
ust. 3 ustawy Pzp oraz § 13 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia postanowiła umorzyć postępowanie odwoławcze w tej sprawie.

Stosownie do przepisu § 9 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów
z 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego,
ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r.
poz. 2437), *w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości koszty,*
o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie, jeżeli przed otwarciem rozprawy zamawiający uwzględnił w części zarzuty przedstawione w odwołaniu i pozostałe zarzuty zostały przez odwołującego wycofane, a w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił żaden wykonawca albo uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił po stronie zamawiającego, nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia przez zamawiającego w części zarzutów przedstawionych w odwołaniu; w takim przypadku Izba orzeka o dokonaniu zwrotu odwołującemu z rachunku Urzędu kwoty uiszczonej tytułem wpisu.

Mając na uwadze fakt, że przed otwarciem rozprawy Zamawiający uwzględnił w części zarzuty przedstawione w odwołaniu i pozostałe zarzuty zostały przez Odwołującego wycofane,
zaś w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca, Izba na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 lit. b) powołanego rozporządzenia, postanowiła zniesieniu wzajemnie kosztów postępowania oraz o dokonaniu zwrotu Odwołującemu z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 15 000,00 zł, uiszczonej tytułem wpisu
od odwołania.

Przewodniczący:……